

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 435/2015
13.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ћ., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ћ., адвоката В.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 75/14 од 09.02.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж 64/15 од 11.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 75/14 од 09.02.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж 64/15 од 11.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 75/2014 од 09.02.2015. године, окривљени С.Ћ., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. КЗ, у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године не изврши ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени је са имовинскоправним захтевом упућен на парницу. На основу члана 264. став 4. ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж 64/15 од 11.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац по службеној дужности окривљеног С.Ћ., адвокат В.С., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на

поновно суђење. Бранилац је у захтеву предложила да буде обавештена о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног С.Ћ., адвоката В.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП, одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, прописано је да ће окривљеном, у тим процесним случајевима, ако сам изабере браниоца или без њега остане, браниоца по службеној дужности за даљи ток поступка поставити јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама по налажењу овог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а у конкретном случају окривљеном је бранилац по службеној дужности постављен на основу члана 74. тачка 4. ЗКП, којом је одредбом прописано да окривљени мора имати браниоца ако му се суди у одсуству – од доношења решења о суђењу у одсуству па док суђење у одсуству траје.

Како је у конкретном случају кривични поступак који је вођен у одсуству окривљеног С.Ћ., правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио док је трајало суђење у одсуству, то овај бранилац из члана 76. ЗКП, из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**